

[Waldorff.]

plan, som pludselig er forsvundet igen, en plan, som, hvis den dukker op, sikkert vil vise sig at bygge på tilskudsordninger, på erhvervsstøtteordninger, altså ting, som betales af skatteyderne, og det vil hovedsagelig sige lønarbejderne.

Som et særligt træk ved forslaget skal lige nævnes, at en gruppe, der rammes særlig hårdt, er de familier, som også bruger elektricitet til opvarmning. Det skal bl. a. ses i sammenhæng med, at elopvarmningen er blevet fremstillet som et god energipolitisk alternativ til den private olieopvarmning, fordi den kunne støtte en omlægning af råstofforbruget. Det bliver en temmelig ubehagelig overraskelse for de familier, som har fulgt dette råd. Det er ikke småpenge, det drejer sig om.

I det hele taget er dette forslag et udmærket eksempel på, hvordan socialdemokratiet hele tiden kommer til at træde sig selv over tærne i deres bestræbelser for at komme de borgerlige tilpas.

Wilhelm (VS):

Jeg vil næsten tro, at det efterhånden kribler i fingrene på finansministeren efter at lave en opgørelse over, hvad det ville betyde, hvis man tog kristeligt folkepartis forslag og holdninger på ordet, svarende til den, man tidligere har lavet vedrørende fremskridtspartiet, men vi får jo nok lov at vente på den så længe, som socialdemokratiet smisker for den højredrejning, som kristeligt folkeparti repræsenterer, og blot sidder stille og tager tæskene, når forligspartierne nu skændes.

Stigningen i stempelafgiften for pantebreve fra de 6 til de 15 promille får man ikke VS til at medvirke til. Vi ville ikke være uvillige, hvis det drejede sig om at begrænse gevinsterne, men det, man gør her, er jo ikke at tage afgiften på tidspunktet, hvor gevinsterne indtræffer. Det er at tage den som en slags forbrugsafgift slet og ret. Desuden er det jo klart formålet at lave forbrugsbegrænsning på den halve milliard her, og i den situation, man har, med købekraftsnedgang og med beskæftigelsesnedgang, er det ikke noget, vi bidrager til, heller ikke i den udgave, den har fået her.

Vi bliver nødt til at forbeholde os vor stilling til lovforslaget om udstykningsafgift, indtil vi har hørt noget nærmere om det under udvalgsbehandlingen, men nogle af de samme bemærkninger, jeg har gjort om stempelafgiften,

gælder for så vidt også denne udstykningsafgift.

Det mest interessante for os at se – ikke i størrelse, men i øvrigt – er den afgift, man vil indføre på ejerlejlighedsudstyknungen. At det kun drejer sig om 20 mill. kr. af en samlet buket på ca. 1 mia kr., viser, hvad det her drejer sig om. Ejerlejlighedsafgiften er aflad simpelt hen. Det er aflad for de partier, som satte den ejerlejlighedsudstyknung i værk for præcis 1 år siden, som har fået de katastrofale følger, som vi andre forudsagde, men som man bestred dengang. Den udvikling, der er sket, viser, at priserne er blevet endnu værre, end vi sagde, og gennemsnitsfortjenesten er som tidligere nævnt efter de seneste tal, vi har fra boligministeriet, over 125.000 kr. pr. udstykket ejerlejlighed. Så kommer man her med en afgift – og så er det for så vidt ligegyldigt, om det bliver købers hovedpine eller sælgers hovedpine, det kan man diskutere til dommedag – en afgift på ca. 1 pct. af dette beløb. Det er aflad, og vi kommer ikke til at deltage i den tilsløring af ejerlejligheds-misèren, der ligger heri.

Der er dog nogle ting, jeg gerne vil trække frem. Det står i bemærkningerne, at man anslog, da man gennemførte dette i 1976, sidste år i februar, at der ville blive tale om en tilgang af ejerlejligheder på ca. 50.000 i løbet af en vis kortere tid. Nej, man anslog faktisk, at det ville ske i løbet af helt præcis 12 år, og man sagde faktisk helt præcis 4.000 om året. Det sagde den daværende boligminister. Og så står der: »Det skønnes, at ca. 5.000 af denne tilgang har fundet sted indtil nu.« Jeg ved ikke, hvor man skønner det fra. Det er måneder siden, vi fik trukket tal frem i boligudvalget, der viste, at selv om opgørelsen ikke omfattede hele landet, var der allerede for den 5 måneders periode fra den 1. april, da det trådte i kraft, udstykket 7.800, og det var som sagt ikke engang hele landet, der var gjort op.

Det viser sig også her, når man kommer til provenuberegningen, at man faktisk har regnet med en udstyknung på 13.333 ejerlejligheder om året, for at være helt præcis, og ikke på de 5.000, man taler om i bemærkningerne. Det er nok endda ikke for højt sat med de 13.000.

Men priserne, det har udviklet sig til, antal, det har udviklet sig til, bevirker selvfølgelig, at vi ikke vil deltage i sådan et plaster på såret, med at sætte en afgift på, der kun har denne afladsfunktion og intet andet. Jeg kan godt be-